

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen 1

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 28. februar 2011
Kontor: Statsretskontoret
Sagsnr.: 2010-7650-0007
Dok.: BBO41669

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 67 vedrørende forslag til lov om offentlighed i forvaltningen (L 90), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 17. januar 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Manu Sareen (RV)

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 67 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om offentlighed i forvaltningen (L 90):

”I lyset af, at den gældende bestemmelse om undtagelse af interne dokumenter bygger på et simpelt objektivi konstaterbart kriterium, nemlig om dokumentet er ”sendt ud af huset” eller ej, mens den foreslåede nye bestemmelse forudsætter myndighedens subjektive vurdering af en række subtile omstændigheder med henblik på at afgøre, om dokumentet er til brug for ministerbetjening eller ej, er ministeren da ikke enig i, at det i ganske vidt omfang overlades til forvaltningsmyndigheden selv at foretage den nærmere afgrænsning af, hvilke dokumenter der i medfør af § 24 og § 29 undtages fra aktindsigt, og at ansøgeren vil have ringe muligheder for at problematisere dette myndighedsskøn?”

Svar:

1. Lovforslaget bygger – ligesom den gældende offentlighedslov – på den ordning, at der fra hovedreglen om aktindsigt i lovforslagets § 7, stk. 1, gælder en række undtagelser, herunder at dokumenter omfattet af lovforslagets § 23, § 24, stk. 1, § 25 og § 27, nr. 1-4, som følge af de hensyn, der ligger bag de pågældende bestemmelser, er undtaget fra retten til aktindsigt.

Lovforslaget bygger endvidere på den ordning, at der fra en række af de dokumenter, som er undtaget fra retten til aktindsigt efter de nævnte undtagelsesbestemmelser, vil være ret til indsigt i visse oplysninger efter lovens almindelige regler, jf. lovforslagets §§ 28-29 om den såkaldte ekstraheringspligt. Ekstraheringspligten efter § 29 gælder dog bl.a. ikke dokumenter, der er udarbejdet til brug for ministerrådgivning, jf. lovforslagets § 29, stk. 1, 2. pkt., 1. led.

Ordningen efter lovforslaget er endvidere – ligesom efter den gældende offentlighedslov – at afgørelser om aktindsigt træffes af den myndighed m.v., der har dokumentet i sin besiddelse, medmindre der er tale om en afgørelsessag, hvor aktindsigtsafgørelser træffes af den myndighed, der skal træffe afgørelse i den pågældende (materielle) sag, jf. lovforslagets § 36, stk. 1. Det er således – som efter gældende ret – den myndighed, der har kompetencen efter lovforslagets § 36, stk. 1, som vil skulle vurdere, om bestemte dokumenter er undtaget fra aktindsigt, og om de undtagne dokumenter indeholder ekstraheringspligtige oplysninger.

Det bemærkes i forlængelse heraf, at det i sagens natur må være myndigheden og ikke ansøgeren, der vurderer, om betingelserne for at undtage et dokument fra retten til aktindsigt f.eks. efter lovforslagets § 24, stk. 1, om ministerbetjening, er opfyldt, eller om betingelserne for at undlade at foretage ekstrahering i et ministerrådgivningsdokument efter lovforslagets § 29, stk. 1, 2. pkt., 1. led, er opfyldt.

2. Med hensyn til lovforslagets § 24 og 29 vil en række af de betingelser, der skal være opfyldt, for at bestemmelserne hver især kan anvendes i det konkrete tilfælde, være nye for både forvaltningsmyndighederne, journalister, borgere, Folketingets Ombudsmand mv. Der vil endvidere – formentlig navnlig i den første tid efter offentlighedslovens ikrafttræden – kunne opstå spørgsmål om den nærmere fortolkning og anvendelse af disse betingelser. Sådanne spørgsmål vil i almindelighed løbende blive afklaret i administrativ praksis og udtalelser fra Folketingets Ombudsmand.

Det er endvidere ikke Justitsministeriets opfattelse, at den gældende bestemmelse om interne arbejdsdokumenter i offentlighedslovens § 7 bygger på et ”simpelt objektivt konstaterbart kriterium”. F.eks. vil det efter omstændighederne kunne give anledning til tvivl, om et interne arbejdsdokument er afgivet til en ”udenforstående” og derfor ikke længere kan undtages fra aktindsigt efter bestemmelsen i § 7.

3. Det bemærkes i øvrigt, at hvis den person, som er meddelt helt eller delvist afslag på en anmodning om aktindsigt – herunder med henvisning til § 24, stk. 1, eller § 29, stk. 1, 2. pkt. – klager over afslaget til ombudsmanden, vil den myndighed, der har meddelt afslaget efter § 19, stk. 1, i lov nr. 473 af 12. juni 1996 om Folketingets Ombudsmand med senere ændringer være forpligtet til at meddele ombudsmanden de oplysninger samt udlevere de dokumenter m.v., som forlanges af ombudsmanden.

Folketingets Ombudsmand vil således have fuld indsigt i sagens dokumenter og vil derfor på samme grundlag som myndigheden kunne vurdere, om f.eks. betingelserne for at undtage et dokument fra retten til aktindsigt er opfyldt, eller om der i et dokument, som er undtaget fra retten til aktindsigt, indgår ekstraheringspligtige oplysninger.